Budapest, 1901. **Első évfolyam.** **14. szám.**

MŰSOROS ÉS KÉPES

MULATÓ BUDAPEST

A BUDAPESTI MULATÓK HIVATALOS NAPILAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **BUDAPEST, VII., Kerepesi-út 34.** Telefon 28—14.

Felelős szerkesztő: SZÉKELY DÁVID.

Előfizetési árak: Negyedévre **7** kor. Egy hóra **3** kor. **Egyes szám ára 10 fillér.**

FOLIES MODERNE

Budapest, VIII. ker., Kerepesi-út 63. szám.

Décsi Gyula igazgató. **Polgár Gyula és Müller József** rendezők.

Sarkadi Vilmos és **Lévay Arnold** komikusok f. hó 20-án lépnek fel először.

1. **Folies Moderne induló.**
2. **Zene.**
3. **Ruttkay Adél** k. a. kuplék és tánc.
4. **P. Szabolcsi Jozefa** k. a., dalok.
5. **Waskaya báróné**, dalok.
6. **Polgár Gyula** úr, kómikus.
7. **Hunyady-duett**, magyar ének- és táncegyveleg.
8. **Halmi** ur, kuplék,
9. **Tomory Melissza** k. a., dalok.
10. **Fleischmann József** úr, kómikus.
11. **Zene.**

12. **Az Aranyossi ház.**

eredeti magyar bohózat. Irta: *Moderne.*

SZEMÉLYEK:

Aranyfalvy Aranyossy Armand	**Polgár** úr
Leona, neje	**Tomory** k. a.
Kerekes, titkár	**Roland** úr
Inczi, szo leánya	**Honti** k. a.
Terka, szakácsné	**Szabolcsi** k. a.
Miska, kocsis	**Láng** úr

Történik: Aranyossy lakásában.

13. **Zene.**
14. **Lendvay Lina** k. a., excentrique.
15. **Halmi-Duett.**
16. **Honti Elma** k. a., dalok.
17. **Müller József** úr, kómikus.
18. **Werner Teréz** k. a., Diseuse (a német Yvette Gilbert).
19. **Roland Róbert** úr, kuplé-énekes és imitátor.
20. **Piccardi Lola** k. a., táncznekesnő.

21. **Pinkász & Comp.**

Posse von: **Louis Taufstein.**

Szaló Pinkász, Kleiderhändler	**Jos. Müller**
Rosl, seine Tochter	**Halmi**
Áron Krempenschlag, sein Compagnon	**Fleischmann**
Simon Knoblauch, Factotum	**Halmi**
Erich Kaiser, Postbeamter	**Roland**
Laurenczia Schermeisl, Klavierlehrerin	**Müller**
Rudi Sunser	**Hegyi**
Leni, Wäscherin	**Werner**

Ort der Handlung: Petőfigasse, Zeit: Gegenwart.

22. **Záró induló**

Nappali pénztár: 11—12. és 3—5. Esti pénztár 7 órától kezdve. Kezdete 8½ órakor.

Helyárak: Földszinti páholyülés frt 1.50. Zenekari vagy tőldszinti ülés 1 frt. Félemeleti közép-páholy frt 1.50. Félemeleti páholyülés 60 kr.

FOLIES CAPRICE.

VI., Révay-utcza 18. szám.

Rott Sándor főrendező. * **Leitner Henrik** igazgató. * **Schindler és Patat** karmesterek.

1. 2. **Zene.**
3. **Peterdi Gyula**, kómikus.
4. **Margittai Böske**, tánez-soubrette.
5. **Vasvári Adolf**, kómikus.
6. **Borizowna Zsófia**, énekesnő.
7. **Berényi Izsó**, kómikus.
8. **Molnár Anna**, énekesnő.

5 perez szünet.

9. **Zene.**

10. **A tiszta választás.**

Eredeti népies énekes bohózat. Irta egy kortes.

Báró Smockingen, képviselőjelölt	**Werner**
Csenevész János, néptanitó, pártelnök	**Vasvári**
Kocsi Sugár Balázs, tőkortes	**Steinhardt**
Kata, a felesége	**Rónai**
Fried Miksa, utazó	**Rott**
Falábu Márton, harangozó	**Peterdi**
Ostylepka Mátyás, állatorvos	**Echten**
Sáji, korcsmáros	**Pfeifer**
Sárika, leánya	**St. Lengyel**
Özv. Bimsenstein Netti	**Schindlerné**
Községi hajdu	**Juhász**

Választók, leányok.

Történik 1901. szept. végén Keszi-Kurtán.

10 perez szünet.

11. **Wiener Lotti**, bécsi soubrette
12. **Steinhardt Géza**, kómikus.
13. **Schindler Gizella**, énekesnő.
14. **Zene.**

15. **Persephone**

oder

die Jagd nach dem Glücke.

Posse von Le petit.

PERSONEN:

Mdme Cerberin	Frau **Weiss**
Persephone, d. Tochter, Hotelstubenmädchen	Frl. **Wiener**
Parchäss, Classenlotteriebesitzer	Herr **Werner**
Astemone, Schreibmaschinistin	Frl. **Rónai**
Jahson, ein Schiffer	Herr **Rott**
Lord Nepper, englischer Reisender	Herr **Steinhardt**
Blecheisen, ein Dienstmann	Herr **Vasvári**

Strassenpassanten. Ort der Handlung theils Ober, theils Unter, theils Halbwelt.

16. **Induló.**

Kezdete 8½ órakor. Vége 12 órakor.

Nappali pénztár: délelőtt 10—1 óráig délután 3—5 óráig.

A magy. kir. honvédzenekar **minden este a** NEW-YORK **kávéházban han gversenyez**

Lizett.

Irta: *Jakobson Bruno.*

Három évvel ezelőtt történt, a »Trikot színház« egyik próbáján, hogy első alkalommal volt szerencsém szemtől-szemben lenni Lizett kisasszonynyal. A második színfalhoz támaszkodva állott egy alig tizenhat esztendős, gyönyörű, szép leány. Barnahajú, bozontos fej, üde, tojásdad, a festék és púdertől még nem érintett arc, nagy, őzbarna szemekkel, melyek hosszú szempillákkal voltak beárnyékolva, vérvörös, érzékfesen szép, hullámos ajakkal és szemtelenül pisze orrocska, rezgő cimpákkal.

UJVÁRY KÁROLY
az új Somossy orpheum komikusa és rendezője.

A kicsikét nyilván nagy lelki felindulás gyötörte. Szerepét — egy negyed-ívet — görcsösen, összegyűrve tartotta balkezében és maga elé mormogott.

— Ilyen szemtelenség.

— Mi baja van, kisasszony? Talán nincs megelégedve a szerepével?

— Oh; törődöm is én a szereppel, hanem a jelmez!

— Tehát a jelmez fontosabb mint a szerep!

— Nézze csak, felül egészen az állig begombolva, alúl a bokáig ér. Valódi zsák! Minek akkor a test, ha ilyen zsákba varrják bele.

— Igaza van kisasszony, ha nem akarja a *tehetségét* tovább is elrejtve hagyni.

E pillanatban elsétált előttünk a komikus és egész kedélyesen, egy hatalmas, kartársi ütést adott a kicsike — domborművére.

— No, Lizett!?

Lizett kisasszony még megfordulni sem tartotta érdemesnek.

A »Trikot színház« igazgatója, különösen a karhölgyeknél, lényegesnek tartotta a szép testet. Lizett formája tökéletes volt és én megértettem a feletti fájdalmát, hogy ilyen formás testalkatnak, a habituék szeme elől elrejtve kell maradni. Hogy a szegénykét némileg megvigasztaljam, a szünet alatt meghivtam a színházzal szemben levő vendéglőbe villás-reggelire. Lizett a meghívást szívesen fogadta, átjött velem, a nélkül, hogy jelenésével törődött volna.

Megevett *két pár* debrecenit és ivott *3 pohár* konyakot!

Keztyűjeiből, melyeket az evés alatt sem húzott le, rózsás, de gondozatlan körmöcskéi kiváncsian kandikáltak ki. Dacára, hogy április volt, Lizett még télikalapot hordott, a mely azonban épen nem az ő korában levő leányhoz illő volt. Piros szatinblousa a könyöknél ki volt szakadva . . .

Délután két órakor, a próbák után, mikor a színházi népség lármázva, fecsegve kivonult a színpadról, az útcát, aranyos verőfény ragyogta be.

— Lizett kisasszony, hajlandó volna az állatkertben egy órai sétakocsizást tenni?

— Oh igen, — de várjon néhány percig, hogy a többiek is láthassák majd.

Kimondhatatlan kényelemmel vetette magát Lizett a gummikerekű kocsi párnáira. A kicsike ebben az »élvezetben« bizonyára még sohasem részesült. Ide-oda forgolódott, nyújtózkodott, lábait átrakta a másik ülésre és jobb kezével a nyitott napernyőt méltósággal hagyta a kocsiból kilógni.

— Kocsis, hajtson a Frigyes-útra, onnan a koszorú-útra és végül az állatkerti-útra!

Mikor a kocsi az állatkerti-út homokján lassan tovagördült, Lizett egy szót sem szólt. Almodozólag tekintett a végtelen villa-sorokra és az előkertnek sarjadzásban levő pázsitjára. A Bendler-út sarkánál egy tíz évesnek látszó fiú, balkezében ibolyákkal tele kosárral, hirtelen felugrott a kocsi lépcsőjére.

— Gróf úr, vegyen egy csokor ibolyát a méltóságos kisasszonynak!

Nekem úgy tűnt fel, mintha Lizett és a fiú gyorsan egy titkos pillantást váltottak volna.

— Nem takarodol le mindjárt a kocsiról, te kölyök! — kiáltottam a fiúra.

— Óh, gróf úr, ilyen olcsó ibolya-csokorért talán csak nem sajnálja a pénzt.

És ezzel jó csomó ibolyát dobott Lizett ölébe. Már a kocsis felemelte ostorát, hogy a fiúra suhintson egyet vele, a mikor Lizett kisasszony gyorsan megakadályozta:

— Vegyen már valamit attól a szegény fiútól — *hiszen az öcsém!* . . .

— — — — — — — — — — — — — —

Egy évvel később történt, hogy Lizettet ismét megtaláltam, egy vidám sambré-széparé társaság közepette. Lizett haja időközben aranyszőkévé, ő maga pedig búja szépséggé változott át. Öltözéke nagyvárosias volt, fülében smaragddal és gyémánttal kirakott függőt viselt. Nyilvánvaló volt, hogy a »színháznál« megkezdődött a karrierje.

— Én most *operette-énekesnő* vagyok, szólt hozzám mosolylyal ajkán.

— Hát tud maga énekelni?

— Egy cseppet sem, — sőt a szerződésemben az is ki van kötve, hogy *nem szabad* énekelnem — én csak kinyitom és becsukom a számat.

Mikor reggel négyóra felé a társaság tagjai szétoszolni kezdtek, Lizett az asztalon heverő gyümölcsöket, hideghust, cukorkákat, egy fél tengeri rákot és egy sült-libának a maradványait összecsomagolta és eltette.

— Mi az, Lizett, maga talán holnap villás-reggelit akar valakinek adni?

Mialatt az összegyűjtött élelmiszereket papirba csomagolta és összekötözte, kérdésem után szemrehányólag nézett reám.

— *Hiszen ezt mindét az anyámnak viszem!*

— — — — — — — — — — — — — —

Négy héttel ezelőtt, mikor a Siegesalléban sétáltam, egy vágtató ponny-fogat által majdnem el lettem gázolva. A ponnykat egy nő hajtotta: a hátsó ülésen egy inas ült összefont karokkal. A kocsi megállott és a nő mentegetőzni kezdett.

— Az ördöghe is, lehetséges ez, Lizett — nagyságos kisasszony, — *maga* az!?

Lizett volt, kinek, — mióta utoljára láttam, — a haja lángvörösre változott.

— Látogasson meg egyszer kedves barátom, Mérleg-utca 17/a. szám alatt lakom. Első emeleten.

— Hányadik szám?

— Az egész első emeletet én bírom.

— — — — — — — — — — — — — —

Egy szobaleány — a kin fehér kötény és főkötő volt — nyította ki az ajtót.

— Nem tudom, hogy a kisasszony elfogadja-e most önt.

— Adja át csak neki a névjegyemet — régi, jó ismerőse vagyok ő nagyságának.

Néhány pillanat múlva Lizett kisasszonynyal álltam szemben, a ki egy XVI. Lajos korabeli szobában és csipkéből összehalmozott reggeli köntösben, pamlagon heverve és czigarettát szíva, fogadott. Fel akart emelkedni, de én nem engedtem.

— Kérem, kérem, maradjon csak nyugodtan a kényelmes helyzetében! — Még mindig a színháznál van?

— Nem, erre hála isten már nincsen szükségem! — Nos, hogy tetszik önnek az én tizenharmadik Lajos-korabeli szobácskám? Vagy talán tizenötödik Lajos-korabelinek nevezik?

— Nem, egész véletlenűl a tizenhatodik Lajos korabelinek.

Lizett álmodozólag tekintett fel:

— Csodálatos, hogy Franciaországban oly sok Lajos volt.

Ebben a pillanatban belépett a szobaleány, egy tálcán egy üveg madeirát, két poharat és egy kis tányér kétszersültet hozott be. A szőnyegen megbotlott és majdnem hanyattvágta magát.

Lizett szigorúan reá szólt:

— Az istenre kérlek, ne légy oly borzasztó ügyetlen, hiszen te világos nappal is alszol.

— Nem volna csoda, — hiszen mindennap reggeli négy-öt óráig kell fennmaradnom.

Ezzel letette a tálcát, haragosan kiment és az ajtót úgy bevágta maga után, hogy puskaropogásnak is beillett volna.

Lizett teletöltötte mind a két poharat és kedves mosolylyal szólt:

— Maga bizonyára csodálkozik a szobaleányom magaviseletén?! Ő ugyanis *az én legidősebb nővérem!* Valamit kell csak a családomért is tenni. — Igyunk!

Forditotta: *szé.*—

Főmunkatárs: **Salgó F. László.**

Kiadják: GELLÉRI és SZÉKELY.

Budapest, 1901. **Első évfolyam.** **14. szám.**

MŰSOROS ÉS KÉPES

MULATÓ BUDAPEST

A BUDAPESTI MULATÓK HIVATALOS NAPILAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **BUDAPEST, VII., Kerepesi-út 34.** Telefon 28—14.

Felelős szerkesztő: SZÉKELY DÁVID.

Előfizetési árak: Negyedévre 7 kor. Egy hóra 3 kor. **Egyes szám ára 10 filler.**

FŐVÁROSI ORFEUM.

VI., Nagymező-utcza 17. szám.

Waldmann Imre igazgató. * **Kassár Károly** karmester.

I. és III. rész.

Soltész Minka, német sanszonett.
Prónay testvérek, nemzetközi kettős.
Kozmográf, (Messter—Berlin).
Borcsa Boriska, átváltozó tánczosnő.
The 3 Harweys, drótkötél művészek.
Trombetta kettős, az ő műsorával.
Paulton és Doley, kerékpárosok.
Mariot, német komikus.
Miss Diana, tükörtánczosnő. 1. A sétatéren. 2. Éjjeli csillag. 3. A máglyán. 4. Liliomtáncz.
Eugenie Martens, nemzetközi szubrett.
Alice Lorette, Előképei kutyájával, **Ben**-nel. 1. Indulás vadászatra. — 2. Nyomon. — 3. A kutya érzi a vadat. — 4. A kutya állja a vadat. — 5. Vigyázz! — 6. Megtalálta. — 7. Spurtolás. — 8. Vadász-reggeli. — 9. A megsebesült kutya. — 10. Hazatérés a vadászatról.
Heloisa Titcomb, amerikai énekesnő.

II. rész.

TARKA SZINPAD.

Prológus. Irta: *Heltai Jenő.* Elmondja: *Iványi Antal.*
A trafikos lány. Irta: *Nagy Endre.* Zenéjét szerzette: *Kern Aurél* Előadja: *Gyárfás Dezső.*
Van-e tehetségem? Irta: *Pásztor Árpád.* Zenéjét szerzette: *Mader Raoul.* Előadja: *Kornai Berta.*
Tüzoltó történet. Irta: *Heltai Jenő.* Zenéjét szerzette: *Huszka Jenő.* Előadja: *Faragó Ödön.*

A RÓKA ÉS A HOLLÓ.

Mesejelenet. Irta: **Molnár Ferencz.** A romancz zenéjét szerzette: **Konti József.**

Személyek:

A róka — **Iványi Antal.**
A holló — **Csatai Janka.**

A vén kocsis dala. Irta: *Heltai Jenő.* Zenéjét szerzette: *Tarnay Alajos.* Előadja: *Szentmiklóssy Béla.* Zongorán kiséri: *Tarnay Alajos.*

ELŐADÁSI FŐPRÓBA.

Színpadi tréfa. Irta: **Herczeg Ferencz.**

Személyek:

Az igazgató — **Faragó Ödön.**
A rendező — **Baumann Károly.**
Az ügyelő — **Iványi Antal.**
Flóra — **Vásárhelyi Vilma.**
Kinizsi díszletfestő — **Gyárfás Dezső.**
A sugó — **Domokos Róbert.**

Az I. és II. rész között 10 percz, a II. és III. rész között 15 percz szünet van.

A II. rész előadása alatt a kiszolgálás szünetel.

HIREK.

Az uj Somossy orfeum nem sokára át lesz adva rendeltetési céljának. Deczember 1-én lesz a megnyitás, mely alkalommal a közönség olyan mulatót fog megismerni, a mely gyorsan fog a társadalom minden rétegében népszerűségre szert tenni. Bár a legelőkelőbb világ is megtalálja a mulatóban szórakozását, az igazgatóság egyuttal azt is célul tűzte ki, hogy a középosztály által is látogatott legyen és e célból a mulató egy részét olcsó helyárakra osztotta be. Az igazgatóság abban a szerencsés helyzetben van, hogy óriási színpadán bármily széleskeretü látványosságot is színre hozhat, természetesen arról is jóelőre gondoskodtak, hogy a konyha és pince jó ételekkel és italokkal szolgálhasson ugyanabban az árban, mint bármely polgári vendéglő. Hogy mennyire buzgólkodik a mulató igazgatósága azon, miszerint mindenben meglepőt nyujtson, bizonyítja az is, hogy különleges attrakcióin kivül elsőrangú színművésznőket és színművészeket, mint: *Girardi* Sándort, *Niese* Hansit, *Dirkens* Annit (Hammerstein bárónő) *Streitmann* Károlyt, *Meister* Károlyt, a párisi operettszinpadok négy első starját *Mealy*, Marguerite *Ugalde*, *Larive* és *Grandet*-t, valamint *Barry* Milát a berlini »Tarka színház« soubrettjét szerződtette.

Sanzonett és Primhegedüs czimü czikkünk miatt több oldalról jött kérdezősködésre kötelességünknek tartjuk kinyilvánitani, hogy ezt a témát egyik élénk fantáziáju munkatársunk hozta be, a melyet érdemesnek tartottuk olvasóközönségünk részére feldolgozni. Érdekelve *abban a czikkben* egyik nagyobb orfeum sincs.

Óvakodjunk a felesleges kiadásoktól!

Ezt csakis ugy lehet elérni, ha megtekintjük

Schwarcz Ármin

KEREPESI-UT 40. szám alatti

a mai kor igényeinek megfelelő

kész női ruha és felöltő áruházát,

a hol már **25** koronától kezdve női ruhát, **12** koronától kezdve téli kabátot, **10** koronától kezdve téli gallért, **20** koronától kezdve téli paletót, **10** koronától kezdve selyem blouset, **10** koronától kezdve pongyolát lehet vásárolni.

SCHWARCZ ÁRMIN VII., Kerepesi-út 40.

Művésznők 10% árengedményben részesülnek.

Nyomatott Gelléri és Székely könyvnyomdájában, Budapest, VII., Kerepesi-út 34. sz.